

PUNT PER PUNT

Cita cultural
3 de novembre, 18.00 h
Cinema en valencià
Atrapa la bandera
Seu Universitària d'Alacant
<https://bit.ly/2AqMSOf>

Curs de valencià C2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 7. Sona la dolçaina

A Comprensió escrita i expressió oral

Exercici 1.

Llig el text següent i anota totes les idees que et podrien servir per a resumir-lo, comentar-lo o desenvolupar-lo:

La dolçaina

La dolçaina és un dels instruments més representatius de la música valenciana. Tant en les manifestacions d'arrel més tradicional, com en les composicions musicals de grups i artistes actuals, la dolçaina apareix com a un element idiosincràtic i cohesiu. Dit amb unes altres paraules: quan sona la dolçaina, sona música valenciana.

També coneguda com a *xirimita* o *xaramita*, la dolçaina és un instrument de vent, fabricat generalment amb fusta, de forma cònica –a diferència de la flauta, que és cilíndrica– i llengüeta doble. La dolçaina pertany a la família de l'oboé i està composta per la canya o embocadura (on s'apliquen els llavis per a fer-la sonar), el tudell (canó xicotet que uneix la canya i l'instrument), el cap, el cos (d'uns 18 centímetres, amb set orificis davanters i un de posterior) i la campana (la part final, on s'amplifica el so). L'origen de la dolçaina és remot, amb precedents en els instruments de vent propis de les diverses cultures mediterrànies de l'Antiguitat. Cap al final de l'Edat Mitjana, en els segles XIII i XIV, és present a la península Ibèrica sobretot en l'àmbit cortesà, des del qual s'estén a les celebracions populars.

Actualment, el so de la dolçaina és indèstriable de moltíssimes festivitats populars de tot el País Valencià. Acompanyada del seu inseparable company, el tabalet, les colles de dolçainers i tabaleters protagonitzen tot tipus d'actes festius i solemnes: cercaviles, correfocs, castells humans, processons, concerts... Especialment aborronadora resulta la interpretació amb dolçaina i tabalet de *La muixeranga d'Algemesí*.

La Muixeranga d'Algemesí
<https://bit.ly/2z0Fbfn>

Així mateix, alguns dels grups valencians de *pop-rock* més emblemàtics, com ara Obrint Pas o La Gossa Sorda, van fer de la dolçaina un dels seus elements més característics i recognoscibles. La presència d'aquest instrument en moltes de les seues cançons representa la fusió entre la tradició pròpia d'arrels més fondes i la innovació constant de l'escena musical valenciana de les últimes dècades.

Saps que *cercavila* és l'acte de recórrer una població amb música per a anunciar una festa popular? I que també es pot dir *passacarrer*?

Exercici 2. Situació comunicativa per parelles.

Participes en un debat públic de caràcter formal. Adopta un dels rols que proposem més avall i intenta convèncer la persona amb qui interactues que el teu punt de vista és el correcte:

- Defenses que, per a celebrar les festes de qualsevol municipi, són preferibles els actes que entronquen amb la tradició pròpia, com ara cercaviles amb dolçainers, desfilades de bandes de música o concerts de grups musicals autòctons.
- Defenses que, per a celebrar les festes de qualsevol municipi, són preferibles els actes que beuen de distintes influències, com ara actuacions de grups de batucada, espectacles de danses orientals o concerts de grups musicals de projecció internacional.

Exercici 3. Exposició individual.

Fes una intervenció oral de més de 4 minuts d'acord amb les instruccions següents:

Formes part de l'equip de la Regidoria de Festes del teu poble. Heu convocat una roda de premsa per a explicar alguns dels actes més rellevants que heu organitzat per a l'edició d'enguany de les festes patronals. Per a fer-ho, pots seguir el guió següent:

- Salutació
- Presentació de les festes
- Actes principals de caràcter religiós
- Actes principals de caràcter ludicofestiu
- Altra informació interessant
- Agraïment i comiat

Consells:

- Per a fer prevaldre el teu punt de vista en la **situació comunicativa**, no solament cal que defengues els teus arguments, sinó que també has d'intentar debilitar o desmuntar els del teu interlocutor.
- Per a fer una **exposició individual** completament adequada a l'encàrrec, no has de donar per sabuda cap informació. Per exemple, quan presentes les festes, esmenta el nom del poble, les dates, el patró, etc.

B Gramàtica

Els determinants (I)

Els determinants són una categoria gramatical que engloba totes les paraules que ens serveixen per a presentar els substantius. Hi ha diversos tipus de determinants segons quina informació aporten respecte al nom que introdueixen. Així, per exemple, els articles definits ens permeten actualitzar un concepte (*el piano*), els indefinits l'especificuen de manera difusa (*alguna guitarra*), els quantificadors el comptabilitzen (*dos tubos*), els possessius n'indiquen la propietat (*el teu xilòfon*) o els demostratius el situen en l'espai (*eixe clarinet*).

Igual que els adjectius, els determinants concorden en gènere i nombre amb el substantiu que acompanyen. La posició habitual dels determinants és prèvia al substantiu, encara que en alguns casos poden aparèixer també per darrere (*el tambor aquell*, *el teclat meu*).

1. Els articles definit, indefinit i personal

L'article definit (*el, la, l', els, les*) actualitza una entitat que és coneguda per emissor i receptor: *He perdut la flauta*. En canvi, l'article indefinit (*un, una, uns, unes*) introdueix un element nou que encara no era conegut per l'interlocutor: *M'he trobat una flauta*.

L'article personal (*en, na, n'*) permet introduir noms propis. Si bé és vigent en bona part del domini lingüístic, té un ús molt reduït en valencià, on sobretot es conserva en alguns topònims, com ara *la Font d'en Carròs*, *Canet d'en Berenguer*, *Callosa d'en Sarrià*, etc.

Fascicle 7. Sona la dolçaina

1.1 Escriitura de l'article definit en noms de publicacions, obres artístiques i empreses

L'article que precedeix el nom d'algunes publicacions o obres artístiques forma part del nom propi. Per eixa raó, s'escriu amb majúscula: *El Temps*, *La Veu*, *El quadern gris*. I no pot contraure's: *una ressenya d'Els Miserables*. Recorda que aquests noms s'escriuen sempre en cursiva.

Igualment, l'article que precedeix el nom d'algunes empreses també forma part del nom propi, de manera que s'escriu amb majúscula i tampoc es contrau: *El Corte Inglés*, *torró d'El Lobo*, etc. Els noms propis de les empreses s'escriuen en redona.

1.2 Apostrofació de l'article amb noms connotats o usos metalingüístics

Podem connotar el sentit d'un mot escrivint-lo entre cometes o en cursiva. Aquests mots segueixen les regles generals de l'apostrofació:

- *L'«aroma» que exhalava era més propi d'un repel·lent d'insectes.*
- *L'èxit de la seua gestió ha sigut absolut.*

Per contra, els mots usats amb valor metalingüístic –que també s'escriuen sempre en cursiva– no s'han d'apostrofar:

- *El advocat i el advocat són dos paraules que sempre confon.*

1.3 L'article en els topònims

Alguns topònims demanen sempre la presència de l'article. Aquesta partícula, però, s'ha d'escriure en minúscula i es pot contraure: *l'Olleria*, *el Campello*, *l'Eliana*, *marbre del Pinós*, *l'Alcalatén*, *els pobles del Baix Segura*, etc.

També s'escriu en minúscula l'article que apareix amb topònims externs: *el Canadà*, *la Xina*, *el Caire*. Tanmateix, quan l'article es manté sense traduir en la llengua d'origen, l'escriuim en majúscula i no pot fer la contracció: *Las Vegas*, *Le Mans*, *A Toxa*, *el monestir d'El Escorial*, etc.

1.4 Apostrofació de l'article definit davant de s líquida i de sigles

Com ja saps, l'article definit singular (*el*, *la*) s'apostrofa quan introdueix un nom que comença per so vocàlic, excepte si és un mot femení que comença per *i*, *u* àtones. Al marge de la regla general, volem remarcar dos casos més:

- L'article masculí *el* es pot apostrofar davant de préstecs lingüístics començats per s líquida: *l'ska* o *el ska*, *l'scherzo* o *el scherzo*, etc. En canvi, no apostrofem mai *la*: *la strengita*.
- L'article s'apostrofa davant de les sigles que comencen per so vocàlic d'acord amb les regles generals: *l'ONU*, *la UNESCO*, *l'AVL*, *la BBC*, *l'E15*, *l'A2*.

1.5 Presència i absència de l'article definit en la fraseologia

Es construeixen amb l'article definit les locucions següents: *alçar el cap*, *anar a l'una*, *anar com l'anell al dit*, *constar en l'acta*, *donar l'abast*, *reparar en les despeses*, etc.

Per contra, van sense article les locucions *anar per bon (o mal) camí*, *caure en oblit*, *fer i desfer camí*, *no badar boca*, *parar i desaparar taula*, *posada a punt*, *sembrar zitzània*, etc.

En algunes altres expressions, l'article és facultatiu: *a mercé de / a la mercé de*, *de tots colors / de tots els colors*, etc.

1.6 L'article en la correlació entre els pronoms un i altre

Els pronoms indefinits *un* i *altre* solen actuar sovint en correlació. En eixos casos, usem l'article definit davant de cada pronom:

- *No crec les excuses ni de l'un, ni de l'altre.*
- *De tots els meus amics, els uns han emigrat a Alemanya i els altres a França.*
- *L'una i l'altra han trobat molt bones faenes.*

1.7 L'article clàssic lo-los

En alguns parlars encara es conserva en l'oralitat la forma clàssica de l'article definit per al masculí singular i plural: *lo*, *los*. Aquestes formes apareixen lexicalitzades en algunes expressions, com ara *tot lo món* o *tot lo dia*, i en alguns topònims: *Canet lo Roig*, *parc lo Torrent*, *partida lo Morant*, etc.

2. Els possessius

Els possessius indiquen una relació de pertinença (*el meu poble*), possessió (*ta casa*) o vincle (*els seus companys*). Poden ser tònic (*els meus*, *les teues*, *la seua*), que és la forma més habitual; o bé àton (*mon*, *ta*, *sos*), que s'usen amb els parentius, els mots *vida* i *casa* i en fórmules de tractament (*sa senyoria*, *sa excel·lència*).

2.1 Possessius innecessaris

La relació de pertinença, possessió o vincle que s'estableix en el discurs entre dos entitats és de vegades ben evident, de manera que els possessius són innecessaris i hem d'evitar-los:

- *Ja he acabat la *meua redacció. ▶ Ja he acabat la redacció.*
- *Du el *seu entrepà a la motxilla. ▶ Du l'entrepà a la motxilla.*

2.2 El possessiu amb valor adjectiu

Amb alguns substantius, els possessius es comporten tal com els adjectius classificadors, de manera que han d'aparèixer posposats al nom: *culpa teua*, *mèrit seu*, *responsabilitat nostra*, *iniciativa meua*, *cosa seua*, etc.

- *No et fiques en això, que és cosa meua.*

2.3 El possessiu de 3a persona

El possessiu de 3a persona (*el seu*, *la seua*, *els seus*, *les seues / son*, *sa*, *sos*, *ses*) pot fer referència tant a un únic posseïdor, com a més d'un. La forma antiga *llur-llurs*, que indicava la 3a persona de més d'un posseïdor, a hores d'ara és exclusiva de registres solemnes o molt especialitzats. Si volem evitar una frase ambigua, podem usar

l'estructura [*de* + pronom]:

- *Maria trobà les seues amigues i totes anaren a dormir a la casa d'elles.*

3. Els demostratius

Els demostratius ens permeten vincular les entitats amb l'espai. El valencià el secciona en tres graus: pròxim (*aquest* o *este*), intermedi (*eixe*) i llunyà (*aquell*). El català oriental, com l'anglès, diferencia només dos graus: pròxim (*aquest*) i llunyà (*aquell*).

3.1 El demostratiu reforçat de segon grau (aqueix)

La forma *aqueix* (i flexió) és molt secundària en els parlars que mantenen la distinció locativa de tres graus, en els quals és preponderant el demostratiu simple *eixe* (i flexió). En els parlars en què la distinció locativa s'ha reduït a dos graus, el demostratiu *aqueix* es reserva generalment a usos anafòrics:

- *Va perdre la feina: aqueix fet el va marcar per sempre.*

3.2 Variants formals dels demostratius

La forma del masculí plural del demostratiu reforçat de primer grau (*aquest*) admet dos variants: *aquests* i la menys habitual *aquestos*. La forma *est*, com a variant de *este*, només és pròpia del llenguatge poètic.

3.3 Els pronoms demostratius

Els pronoms demostratius en els parlars que distingeixen tres graus són *açò*, *això* i *allò*. En català oriental ha caigut en desús el pronom de primer grau, de manera que expressen l'oposició entre proximitat i llunyania amb les formes *això* i *allò*.

La forma *astò*, equivalent a *açò* en alguns parlars valencians, és pròpia del registre col·loquial i, per tant, no és vàlida per a usos formals.

Si vols aprofundir en aquesta lliçó, pots consultar *Punt per punt C1*, unitat 3, seccions B1: «Els articles» i B2: «Els demostratius», i unitat 7, secció B1: «Els possessius».

Exercici 4.

Ompli els buits del text següent amb l'opció adequada de les tres que t'oferim en la graella:

La classificació dels instruments musicals

La classificació dels diferents instruments musicals no segueix uns criteris (a) _____, ja que poden ser agrupats per la manera de ser manipulats, pel material (b) _____ estan formats, per la mida, etc. Tot i això, la classificació més (c) _____ és la que es basa en el (d) _____ a través del qual es produeix el so.

Les diferents cultures han emprat (e) _____ esquemes per a classificar els instruments musicals. L'esquema més antic prové de (f) _____ i data del segle IV aC. Agrupa els instruments segons de quina matèria (g) _____ estan fets: metall, pedra, seda, bambú, terra, fusta, carabassa i pell.

En les cultures occidentals, la classificació més (h) _____ es basa en la manera com produeixen el so i es distingeix entre instruments de corda, de vent i de percussió. Aquest sistema ja era emprat en la Grècia clàssica i es va mantindre durant l'Edat Mitjana. Amb tot, (i) _____ problemes per a classificar certs instruments: per exemple, el serpentó és un instrument de vent i de metall (j) _____; o el piano té cordes, però són colpejades per martells, (k) _____ podria ser (l) _____ en els instruments de corda o en els de percussió.

a) unànims	unànimes	unànimens
b) de què	del que	del què
c) comú	comun	comuna
d) mitjà	medi	mig
e) varis	diverses	diversos
f) la Xina	La Xina	Xina
g) prima	primària	primera
h) estenguda	estessa	estesa
i) hi ha	n'hi ha	n'hi han
j) aleshores	a l'hora	alhora
k) malgrat	ergo	tanmateix
l) inclòs	inclòs	incluït

Saps que *percussió* és un substantiu procedent del verb *percutir*? Nota la diferència entre aquest i el derivat *repercutir*.

Exercici 5.

Transforma les oracions següents de manera que es mantinga el sentit de la primera. En alguns casos, simplement has de substituir els complements elidits pels pronoms febles corresponents:

- Per a què has escampat tots els joguets? Explica-m'ho, per favor. Per favor, explica'm _____ has escampat tots els joguets.
- El pescater que ve al mercat del poble és campeller. El pescater que ve al mercat del poble és _____ Campello.
- Rep *El Temps* setmanalment a casa perquè hi estic subscript. Com que estic subscript _____, el rep setmanalment a casa.

- d) La mestra ens va dir que responguérem en un full a part.
La mestra ens va dir: «_____ en un full a part».
- e) Hem venut els últims exemplars del llibre a eixos clients hui de matí.
_____ hem venut.
- f) No ho va entendre bé: havíeu de traduir el text en una hora.
No ho va entendre bé: _____ el text en una hora.

Exercici 6.

Llig atentament el text següent. Com pots comprovar, el text presenta una bona ortografia i utilitza un vocabulari precís i variat. Tanmateix, conté quinze errades gramaticals. Detecta-les i indica com les resoldries:

El so del temps. Taller de luteria

«El so dels temps. Taller de luteria» és el títol de la exposició que s'exhibirà des del 29 d'octubre al 18 de novembre a la Universitat d'Alacant. La mostra està composta per reproduccions pictòriques d'instruments antius de corda dels segles XIII i XIV, com ara violes d'arc, violes de mà, violins barrocs, violes de gamba, mandolines i cítoles medievals, i també per instruments originals de corda dels segles XVII i XVIII. Segons explica u dels organitzadors, «l'estrela de la mostra és la viola d'arc, una reproducció feta a partir dels frescos recent descoberts a la seu de València. És un instrument, el qual s'utilitza en poques ocasions, per exemple en els concerts del grup Capella de Ministrers». En la inauguració, es projectarà una introducció a la mostra, en la que s'explicarà com ha segut el procés de construcció de la viola d'arc des de que es van descobrir els frescos. Per a completar l'exposició, els propis organitzadors també oferiran els assistents un taller de luteria, per a què veguen com restauren els instruments musicals danyats i fabriquen de nous de manera totalment artesanal, sense usar maquinària industrial.

Saps que *la cítola* és un instrument de la família del llaüt, molt semblant a la mandolina?

Vocabulari

Exercici 7.

Ompli els buits del text següent amb la paraula adequada, d'acord amb la definició que apareix entre parèntesis:

Les bandes de música valencianes

Tot i que les bandes musicals poden ser de molt diversa _____ ('QUALITAT PRÒPIA, INTRÍNSECA'), a les comarques valencianes la paraula *banda* s'associa als grups d'instruments de vent i percussió vinculats a les societats musicals presents en quasi cada un dels nostres pobles. Estes agrupacions, a més de ser un element central de les festes valencianes, destaquen també per la seua fonamental _____ ('TREBALL O OCUPACIÓ PROLONGAT, RESULTAT POSITIU D'EIXE TREBALL') en la formació de músics des de fa moltes dècades.

Les bandes que coneixem a hores d'ara tenen el seu origen en les bandes militars de principis del segle XIX, que, amb la solemnitat de les seues interpretacions, servien per a impressionar la població en les desfilades, _____ ('CAUSAR UN SENTIMENT, PRODUIR UN ESTAT D'ÀNIM') moral a la tropa o senzillament _____ ('LLOAR EL MÉRIT D'ALGÚ O D'ALGUNA COSA FENT-LO MÉS ALT') els diversos actes militars. Esta influència és encara patent hui dia en el repertori (en què abunden els _____ ('PEÇA MUSICAL, DE RITME BINARI, QUE ES TOCA EN FESTES POPULARS'), les marxes i els himnes), els uniformes amb gorra de plat, guerrera i galons, els _____ ('PERSONA QUE PORTA LA BANDERA EN UNA DESFILADA O ACTE PÚBLIC, ABANDERAT') i la forma amb què desfilen els músics en els actes de carrer. A imitació d'estes bandes, se n'anaren fundant altres de semblants per a acompanyar els actes cívics i religiosos de la festa i la vida social valenciana. A mitjan segle XIX les bandes, _____ ('QUE REUNEIX TOTES LES CONDICIONS NECESSÀRIES O RESULTA ADEQUAT PER A ALGUNA COSA') per a la interpretació a l'aire lliure, ja participaven en les celebracions populars de barris i pobles amb peces _____ ('QUE ES POT BALLAR') com la polca, el vals, la _____ ('BALL D'ORIGEN POLONÉS, DE MOVIMENT LENT I RITME TERNARI') i l'_____ ('CANÇÓ I BALL D'AIRE CRIOLL ANTILLÀ, DE RITME CADENCIÓS I COMPÀS BINARI'), o amb la freqüent inclusió en els concerts de fragments de les òperes més populars de l'època. Al segle XX seran les protagonistes de les _____ ('FESTA POPULAR AMB BALL QUE SE CELEBRA DE NIT, A L'AIRE LLIURE, EN ALGUNES CELEBRACIONS ASSENYALADES'), sobretot durant els anys 20 i 30, quan el seu repertori assimila tots els estils de la moda de l'època, com el foxtrot, el _____ ('BALL DE PARELLA D'ORIGEN CENTREEUROPEU, D'UN RITME DE DOS TEMPS I MOVIMENT MODERAT, EN QUÈ LA DONA EVOLUCIONA AL VOLTANT DE L'HOMME, EL QUAL GIRA SOBRE EL SEU EIX') o la rumba.

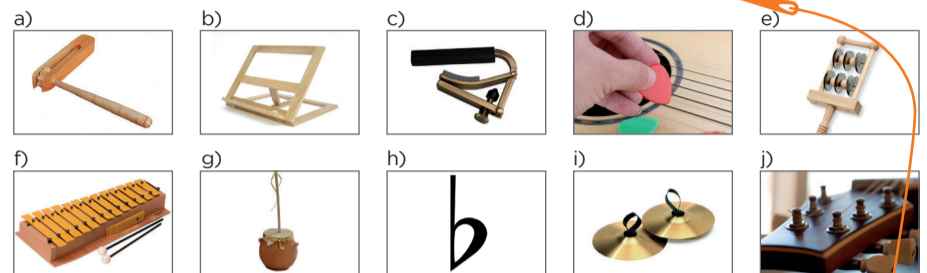
Hui dia les bandes, a més de ser les principals intèrprets de la música festera, han incorporat en els seus concerts tota mena d'obres _____ ('PROPI D'UN CONJUNT DE MÚSICS QUE EXECUTEN COMPOSICIONS MUSICALS AMB DIFERENTS INSTRUMENTS DE CORDA, FUSTA, METALL I PERCUSSIÓ') adaptades i gaudeixen d'una creixent aportació de composicions modernes, tant d'autors valencians com de _____ ('DE FORA, EXTERN'), que els proporcionen una projecció inclús internacional a través dels certàmens i concursos.

Font: Diputació de València

Exercici 8.

Relaciona cada paraula de l'àmbit musical amb la imatge adequada:

bemoll, carilló, celleta, claviller, faristol, platerets, plectre, simbomba, sonall, xerric-xerrac

Saps que *xerric-xerrac* també es pot dir *carranc, carrau, cigala* o *matraca*?

Exercici 9.

Relaciona les frases fetes següents amb el significat corresponent:

a) Música pagada fa mal so.	1) Acomodar-se a les circumstàncies.
b) Traure a algú a so de tabal.	2) Atordir a algú, atabalar-lo.
c) Donar alguna cosa barata cançons.	3) Ser el menys important.
d) Estar en el ball i haver de ballar.	4) Qui cobra de bestreta fa pitjor la faena.
e) Fer a algú el cap com un tabal.	5) Estar molt content.
f) Anar l'orgue mal parat.	6) Patir molta fam.
g) Ballar amb un peu.	7) Expulsar a algú d'un lloc a crits.
h) Ballar al so que toquen.	8) Haver-se de doblegar a les circumstàncies.
i) Traure la fam a ballar a algú.	9) Anar les coses malament.
j) Ser l'últim pet de l'orgue.	10) Donar una cosa debades.
k) Perdre bous i esquelles.	11) Governar, dirigir, manar.
l) Portar la batuta.	12) Perdre-ho tot.

Exercici 10. ORAL

Escolta atentament les nou definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre:

a) A _____	d) M _____	g) A _____
b) B _____	e) S _____	h) B _____
c) E _____	f) O _____	i) T _____

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u07-a01.mp3>

Ortografia i fonètica

Consonantisme: els sons [v] i [b]

El valencià, igual que moltes llengües pròximes, com ara l'anglès, el francès o l'alemany, distingeix els sons [v] i [b]: mentre que el primer és un so fricatiu labiodental –el correlat sonor de [f]–, el segon és un so oclusiu bilabial –el correlat sonor de [p]–.

Tot i que en alguns parlars hi ha la tendència a neutralitzar aquests dos sons en el so intermediari [β] (una mena de *b* fricativa), és preferible que en mantinguem la distinció, a fi d'assolir una pronúncia ben acurada i evitar dubtes ortogràfics. De fet, moltes paraules es diferencien exclusivament per l'oposició entre [v] i [b]: *vena-bena, vall-ball, vull-bull, vellesa-bellesa*, etc.

En la taula següent t'oferim una sèrie de paraules que contenen *v* o *b* i que, per proximitat amb altres llengües romàniques, poden plantejar-te algun dubte a l'hora de pronunciar-les o escriure-les:

S'escriuen i sonen amb *v*

alcova, almadrava, almirar, Anvers, arravatar-se, arrova, avet, avorrir, avortar, bava, caravella, cascavell, cavalcar, cavall, cavalla, civada, Còrdova, crivellar, endivia, envestir, espavilar, esvelt, gavardina, javelina, pavelló, raval, rave, savina, Savoia, sivella, tave, taverna, trava, trévol o trèvol, vernís, Vesuvi

S'escriuen i sonen amb *b*

Àlaba, arribar, baf, baina, baró, basc, bena, berbena, berruga, besllum, biga, Biscaia, bivac, bolcar, corba, debanar, desimbolt, Nerbion, rebentar, saba

Exercici 11.

Ompli els buits de les oracions següents amb la paraula adequada de les que han aparegut en la taula anterior:

- Farem una excursió nocturna a la serra i dormirem fent _____, amb l'únic sostre de les estrelles.
- Un grup de sicaris va _____ el capo de la màfia.
- Al meu fill li cau la _____ amb eixe programa d'À Punt! És molt divertit!
- Com que no hi havia petúnies, he comprat _____ per als cossiols de la finestra.
- Un _____ de quatre fulles és símbol de bona sort.
- Els obrers van _____ els allargadors quan van acabar de treballar.
- Si mires de _____ el seu diari, veuràs algunes traces misterioses.
- Una _____ és una unitat de pes que equival aproximadament a 12,800 kg.
- Per desgràcia, l'ajuntament ha posat moltes _____ a l'obertura del negoci.
- Els pescadors no van tindre gens de sort: van traure l' _____ plena de bosses de plàstic.

Exercici 12.

ORAL

Llig el poema següent mentalment i, després, declama'l. En acabar, escolta el nostre àudio per a comprovar si l'has pronunciat adequadament:

Aire glaçat

Immòbil sota les branques adormides,
respirant fins la darrera gota
l'olor de la tristesa
que em recorre cada racó de la pell,
mentre passen els núvols
entre el blanc i el malva.

Tinc pensament de salobre,
i em sent crit mut i esgarrat,
soca d'arbre que s'aferra a la pluja,
terra que acull el préssec que cau.

Em cremen els temors
amb lluentor de capvespres,
amb el cisell del temps, en cada alba.
Brunzits d'oliva fosca tinc als ulls
que pinten l'ombra com si tot fos ombra.

Maria Carme Arnau i Orts

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u07-a02.mp3>

Saps que *brunzit* significa en sentit recte 'soroll que produeix un cos que es mou per l'aire'?

Exercici 13.

Escolta atentament l'àudio següent. Com pots comprovar, el text té, amb caràcter general, una bona ortoèpia, demostra un bon domini de la gramàtica i utilitza un vocabulari precís i variat. Tanmateix, conté cinc errades. Detecta-les i indica com les resolldries:

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u07-a03.mp3>

E Expressió escrita

Exercici 14. Traducció.

Tradueix al valencià aquesta breu sinopsi en anglès.

The Sound of Music is a 1965 American musical drama film produced and directed by Robert Wise, and starring Julie Andrews and Christopher Plummer. The film is about a young Austrian woman studying to become a nun in Salzburg, Austria in 1938, who loves music and the mountains. The woman, called Maria, is sent to the villa of a retired naval officer and widower to educate his five daughters and two sons. After bringing love and music into the lives of the family through joy and patience, she marries the officer.

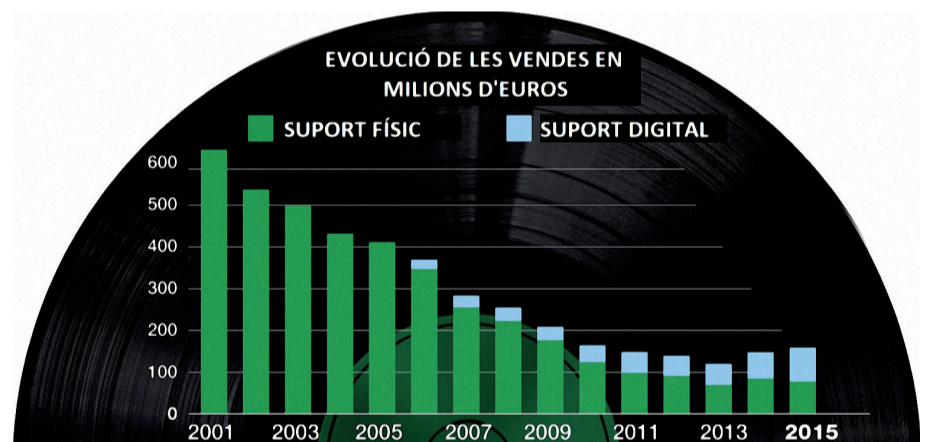

Recorda les similituds entre l'anglès i el valencià en l'apartat «El valencià com a pont» de les unitats 15, 16 i 17 de *Punt per punt C1*.

Exercici 15.

Escriu un text de més de 350 paraules a partir de la proposta següent i d'acord amb les dades recollides en la infografia:

Escrius en una revista musical un reportatge per a analitzar com ha evolucionat el mercat musical a escala mundial en els primers 15 anys del segle XXI. Per a fer-ho, et bases en la infografia següent, que inclou les vendes de discos durant aquest període, tant en suport físic, com en suport digital.

Font: Promusicae, a través d'*El Periódico*

Solucions:

Exercici 4

a) unànimes, b) de què, c) comuna, d) mitjà, e) diversos, f) la Xina, g) primera, h) estesa, i) hi ha, j) alhora, k) ergo, l) inclòs

Exercici 5

a) per a què, b) del, c) a *El Temps*, d) Responen, e) Els els hi, f) calia que traduïreu o deviaeu traduir

Exercici 6

El so del temps. Taller de luteria
«El so dels temps. Taller de luteria» és el títol de la exposició que s'exhibirà des del 29 d'octubre **ai fins al** 18 de novembre a la Universitat d'Alacant. La mostra està **composada composta** per reproduccions pictòriques d'instruments **antius antics** de corda dels segles XIII i XIV, com ara violes d'arc, violes de mà, violins barrocs, violes de gamba, mandolines i citoles medievals, i també per instruments originals de corda dels segles XVII i XVIII. Segons explica **u un** dels organitzadors, «l'estrella de la mostra és la viola d'arc, una reproducció feta a partir dels frescos **recent descoberts descoberts recentment** a la seu de València. És un **instrument, el qual instrument** que s'utilitza en poques ocasions, per exemple en els concerts del grup Capella de Ministrers». En la inauguració, es projectarà una introducció a la mostra, **en-la-que en la qual** s'explicarà com ha **segut sigut** el procés de construcció de la viola d'arc **des-de-que des que** es van descobrir els frescos. Per a completar l'exposició, els **propis mateixos** organitzadors també oferiran **els als** assistents un taller de luteria, **per-a-que perquè veguen vegen** com restauen els instruments musicals danyats **f-fabriquen i en fabriquen** de nous de manera totalment artesanal, sense usar maquinària industrial.

Exercici 7

indole o condició / labor / infondre o insuflar / enaltir / pasdobles / banderers / idònies / ballables / masurca / havanera / revetles / xotis / orquestrals / forans o forasters

Exercici 8

a) xeric-xerrac, b) faristol, c) celleta, d) plectre, e) sonall, f) carilló, g) simbomba, h) bemoll, i) platerets, j) claviller

Exercici 9

a4, b7, c10, d8, e2, f9, g5, h1, i6, j3, k12, l11

Exercici 10

a) acordió, b) batall, c) esquella o esquellot, d) melisma, e) salteri o saltiri, f) olifant, g) arranjament, h) balalaica, i) tedèum

Exercici 11

a) bivac, b) crivellar, c) bava, d) berbenes, e) trèvol o trèvol, f) debanar, g) besllum, h) arrova, i) traves, j) almadrava

Exercici 13

1) l'**Orquesta** - l'Orquestra, 2) **lis** - els, 3) **n'hi ha** - hi ha, 4) **el companyerisme** - la companyonia, 5) **[músika]** - [múzikka]

Exercici 14. Solució orientativa

The Sound of Music és un drama musical estatunidenc de 1965, produït i dirigit per Robert Wise, i protagonitzat per Julie Andrews i Christopher Plummer. La pel·lícula tracta d'una jove dona austríaca que estudia per a convertir-se en monja a Salzburg, Àustria, en 1938, i que està enamorada de la música i les muntanyes. La dona, anomenada Maria, és enviada a la vila d'un oficial naval retirat i viudo per a educar les seues cinc filles i dos fills. Després de portar l'amor i la música a les vides de la família amb joia i paciència, es casa amb l'oficial.

Autoria: Juli Martínez Amorós

Revisions: Lúdia Garrigós i Toni Estévez

Àudios: Lúdia Garrigós Miquel

Maquetació: Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es

puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant i *Información*

Amb la col·laboració de...

